Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3171 — SIX PAGES — NGÀY THỨ SÁU 20 MARS 1929. — NGÀY 19 THÁNG HAI, NĂM KỈ-TỊ — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 22

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

N° 10707

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Nasmard số 42 (gần trường học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỢ

Gởi dây thép đi: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả hậu trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỢ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay một cho tốn bảo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
8, rue Tronchet — Paris (VIIe)

Hội « Đức-Trí-Thể dục Nam-kỳ » nhứt-định bữa **11 Avril 1929**, đúng 8 giờ ban mai thì xổ số tại Nhà-hát Tây Saigon. Vậy Đồng-bào ai muốn biết mình được phước làm giàu thì hãy mau-mau mua giấy số kẻo hết. Mỗi số giá 2$00, có để bán khắp nơi. Trúng Độc-đắc 60.000$00 và còn nhiều số trúng lớn khác nữa. Chông-chóng hỡi Đồng-bào! Ngày giờ đà cận tới.

ĐỘC-GIẢ LUẬN-ĐÀN

Làm cha mẹ không nên gả ép con

Tôi mà đem cái vấn-đề « Làm cha mẹ không nên gả ép con » ra bàn luận hiến trên mặt báo, e có điều bất tiện; tôi vẫn biết rằng: Một cái vấn-đề rất cũ rích các báo thường kêu ca đến. Nhưng tôi xin kiếu lỗi cùng bạn đồng-hương với chư-vị độc-giả, chớ trách tôi làm rộn, chẳng phải tôi là người quảng-kiến-đa văn tài cao học rộng xin cho thuật rõ sau này.

Nguyên tại làng L. H. thuộc về quận thứ năm (Baclieu) có xảy ra một vụ như vầy: Số là có một cô thiếu-nữ kia tuổi vừa cập-kê; con nhà gia-giáo; bề công, hạnh, ngôn, dung không kém ai cho lắm; là lịnh-ái của một ông Hương-nọ đã có giao tình với một anh học-sanh là con của ông Xã kia; trước khi hai bên cha mẹ đều chưa biết; tới sau này hai bên cha mẹ đều thấu rõ rồi; dặng trai sự o ngày sau có xảy ra việc lôi-thôi thì-hại; biết ý con mình quyết muốn chỗ đó, bèn cậy mai-nhơn đến nói, thì cha mẹ đàng gái không ưng, lại quyết gả con gái cho một người tứa là kẻ thế-phương; lúc bấy giờ cô thiếu-nữ vẫn không đám quyên lời thề khi mình sơn của một anh học-sanh ngày nọ; một lòng khẳng-khẳng: dầu cho hiền con non mòn, sông thác lẽ nào vàng không đám phụ; có nhưng bề ở nhứt từ chối không đặng, ngày kia bèn cuốn đồ hành lý quầy theo anh học-sanh nọ, rồi bị cha mẹ biết bắt lại được. Thảm thay! Vì chữ « tùng nhứt nhi chung » mà cô bấy giờ phải chịu biết bao nhiêu lời rỡ dấu đớn; mà cô chỉ có than phiền vì ý quyết không tưng theo lời cha mẹ gả ép mà thôi.....

Ôi! làm cha mẹ như thế có chết tinh nào-o đặng phải-la trách chăng???

Tuy-rằng kẻ đó-trách nầm lý là vậy; song-ôn con mình; vì dầu áo mặc không qua khỏi, dầu sang cũng phải để cho con mình được quyền chọn lựa, ngày sau có khổ-não thế nào cũng là ý-nàng làm theo trời trách đất. Đã biết rằng: mình làm cha mẹ có quyền gả ép con nhưng mấy nhiêu một đứa chồng biết cư-xử việc đời, biết thương con mình chẳng nỡ làm chi, vì phước vài lần nhăm tay điểm-đàng bọn-bỉnh, không biết trông tới vợ yêu con thơ, lại kiếm mưu bầy kế ép nhẹ-phải con mình thì chừng ấy có phải tội nghiệp cho một đời của con gái mình lắm chăng? Tỉ-dụ trường chẳng-chia mẹ biết thương con thì sự đã rồi, biết đem về làm sao được không???

Vậy-về-sau nhẫn nhủ cùng ai là cha mẹ có quyền định đôi gả lứa cho con, nên nhớ rằng: Hễ con mình lớn lên quyết chỗ nào thì gả phứt đi; chớ đừng gả ép mà sanh ra sự bất bình như việc tôi đã thuật trên đây, thì tội nghiệp cho một đời xuân-xanh của con trẻ lắm.

LÂM-QUANG-TỊNH
Etudiant en congé à Lạchóa (Baclieu)

Bịnh lao của chó

Bịnh lao của chó cũng như của người. Người có bịnh khạc nhổ đờm dãi có trùng lao (bacilles de Koch) xuống đất; chó liếm phải, hay là hô-hấp phải hơi khí có trùng, tất sinh lây bịnh. Ở xứ ta thì nhứt là ở các hàng cơm, đờ ăn thừa-thãi dành đờm dãi của người lao, chó vọ vét ăn phải. Đó cũng là một cách lây bịnh vậy.

Bịnh lao của chó có thể lây sang người ta được không?

Chó ở chung-mấy người, tất nhiều là lây được. Trẻ-con hay đưa với chó, nó liếm mặt liếm tay. Cũng có người cho ăn uống vào bát-đĩa của mình dùng. Chó có bịnh cũng khạc nhổ đờm-dãi ra đất, đến lúc khô, lẫn vào mấy hơi mà ta hô-hấp phải. Hay là chó nhảy, mụn, hạch vỡ, lấy máu-mủ ra ta. Thế đủ biết rõ-ràng bịnh lao ngày-bớ-ngày-lần! Tuy vậy cái phần chó bị vì người nuôi hoặc bịnh thì nhiều hơn cái số người lây bởi chó. *Bịnh lao có phải là bịnh lưu truyền cho nhau không?*

Ông Sacchase-Tolédo tiêm cho 35 con « heo Ấu-độ » (Cochons d'Inde) có thai, đến lúc đẻ ra 65 con con, ông chỉ thấy có một con có bịnh lao thôi. Ông Nocard có nói: « Tỏ kinh-nghiệm đã nhiều bịnh lạ của loài bò, không thể cộng nhận cái thuyết lưu-truyền của bịnh ấy được ». Còn và giống chó thì chưa thấy bài đâu.

Vì mấy đồng tết lạnh, bịnh lao mới hay trở nhiều chứng, đến lúc bấy giờ ta mới thấy chó nó kêu ăn, yếu ớt, ho sổ và gầy mòn, hay là sưng lông xương, khắt chân là bịnh đã quá rồi. Cho nên cho nhà thú-y tỉ khi được chữa ngay con ốm nay mai đâu, nhưng nhiều đứa được mổ xẻ đã xét bịnh, thành thử thấy bịnh lao! Ngũ tạng: phổi, màng phổi, bịch tim, gan ruột, thận, màng bụng, bàng-quang, — chỗ là lích không bỏ giờ đâu cả — đều nổi rực đến 15—20 cái trắng cả — Cũng có khi bịnh phát ra ngoài da thì nhọt phá toét mà thường ta thấy ở cổ họng chó.

Cách đề-phòng?

Đề cho bịnh lao của chó khỏi lây ra-ng người thì rất dễ, nhưng khó là vì phải biết trước mà phòng giữ. Không-dám xuống đất, đó là cái tai-ương. Cho nên cách đề-phòng cho người hay cho loài-vật cốt-dứng để cho hô-hấp phải hơi có vi-trùng lao. Không tạ-da-dày, chính tại là phải; không bỏ ăn uống-là-thật bỏ-hẳn, mà mắc bịnh lao vậy. — T. V. Chê-Y.
H.T.N.B

Nên bảo tồn hán-học

Vấn-đề hán học, là một câu chuyện lâu nay trong tạp chí trên báo chương, biết bao là người hán đi nói lại, ấy là một câu chuyện cũ rích hằng ngày, mà nay tôi lại đem mà bàn bạc cùng anh em, thật là ăn cơm mới nói chuyện cũ vậy. Nhưng mà hán học là một vấn đề rất quan thiết cho xã-hội ta ngày nay. rèn mấy lâu cũng có nhiều người ưu thời mẫn thế, đã lấy phận nghiên tinh đàn từ mà hô hào cổ vũ để bảo tồn hán học, thế mà tiếng nhiều bao lại tí, người nói lắm mà kẻ theo làm không được mấy, thành ra nền hán học của ta càng ngày càng sụt lần mà hình như chịu suy đồi không bồi bổ lại được, nên cần đặng xem hình như những nhà nhiệt tâm với hán học, đề toán nắn chỉ người lòng mà không muốn bàn nói gì đến nữa. Tuy nhân-tình cổ tinh trạng như thế, lại càng cảm kích bội phần, nên nay muốn đem ngu kiến của tôi bày tỏ ra, để khỏi mất gọi lòng của bậc nội các quân tử, cho các ngài nhỏ lại dẫn một cái nền để rất một thiết kia, mà phun châu nhả ngọc để cùng nhau bàn luận bày vẽ cỗ lệ hô hào, may ra rồi có sẽ lướt theo gió, mà nền hán học sẽ chấn-hưng lại được ít nhiều, thì thiết tưởng câu chuyện hàm nay cũng không phải là vô bổ vậy.

Hán học vì sao mà ta phải chấn hưng? Muốn trả lời cho đủ ý nghĩa với câu hỏi ấy, thì thiết tưởng phải viết thành một quyển sách dày dặn mấy chục trương giấy thì mới đủ được, chớ chẳng phải chỉ một đôi lời trên tờ báo mà nói cùng, nên đây tôi chỉ xin hỏi lược qua cái đại ý mà thôi. Hán học là một nền học vấn, mà phận nhiều cả: dân tộc ỷ ấ chán, nhờ đó mà có được cái văn minh tinh thần trong mấy mươi thế kỷ nay mà chanh cái dân tộc Việt-Nam ta đây cũng đã nhờ có cái hán học ấy mới có luân-lý, có văn-hóa, có lịch-sử, có mỹ thuật, mà lập quốc hơn bốn ngàn năm, sánh tồn còn đến ngày nay vậy, thế là hán học là tinh thần đã chôn sâu cắt kín vào trong cái tâm can, đã bám chặt sợn keo vào trong cái trí não của dân Việt-Nam ta rồi vậy. Người nước Nam đối với hán học đã mang lấy cái công riêng cái ơn dậy dưỡng kia, thì ngày nay quyết không thể theo một cái học vấn nào mới mà bỏ hẳn cái tinh thần hán học đi được. Xem như thế thì chẳng ta phải bảo tồn hán học là một lẽ tất nhiên rồi vậy, nhưng mà chẳng ta bảo tồn thế nào? Theo câu hỏi trong đợt nầy, tôi vì học lí tài hèn không dám cả gan trả lời vì giải quyết cho xứng đáng được, phần ấy xin nhường cho những bậc trưởng giả trí thức tài cao học rộng, sẽ ra giải quyết định liều lắp, đây tôi xin bày qua cái ý kiến thô thiển của tôi mà thôi. Ngày nay ta muốn chấn hưng hán học, thì trước cần phải nên nhìn cái mục đích bảo tồn hán học để làm gì, cho ánh em ai nấy đều thấu nhận rõ cái phương châm ấy đi, rồi sau sẽ cùng nhau chia lo cách hành vi làm cho đạt cái mục đích ấy, để tránh khỏi sự tầm lối tai hại sau nầy.

Vậy bây giờ chẳng ta muốn bảo tồn hán học để theo cho Âu học phải không? Không phải, bảo tồn hán học để hòng làm quan lại Nam-triều phải không? Không phải. Bảo tồn hán học để là ư thờ làm phụ, đặt lên đối, viết khế tự phải không? Lại cũng không phải nữa. Vậy thì bảo tồn hán học để làm gì? Bảo tồn hán học là cốt giữ lại cái nền luân lý, cái tinh tấu của ông cha ta lưu truyền lại trong mấy ngàn năm nay đó, để bảo tồn lấy cái bổn cũ đi cần nói giống ta, rồi mà dung hòa với cái Âu học kia được lo bề liên hệ với người ta.

Nói thế có có kẻ bảo rằng: « Vậy thì Âu học không có luân lý sao? Không có tinh thần sao? Thưa đâu có có, nhưng mà Âu Á khác nhau, đàng tây không hiệp mà chung ta đã là: dân Nam-Việt, đã là người Á-đông, thì chẳng ta chỉ nên dung hòa lấy một phần của âu hóa mà cạnh tranh sánh lần đi thôi, chớ không có thể bỏ hết của ta mà bắt chước hết của người được cả.

(Còn nữa).

T. H.

Hai cái xe-đò cùng một chủ đụng nhau tại Bình-ảnh

Sớm mai hôm qua, người ta chẳng rõ tại duyên cớ gì mà chuyến xe-lửa ở Mytho chạy về Saigon, chuyến chạy đâu hơn hết, về tới Saigon trễ hết sức trễ. Thường thường thì chừng lối tám giờ, mà chuyến hôm qua đến ngoài 9 giờ mới thấy dạng.

Chẳng đè chúng nghe lại thì mới hay tại hai cái xe đò đụng nhau tại lối ga Bình-Ảnh (Tanan), mà lại nhè nhằm ngay trên đường sắt đề-thanh cho xe-lửa chạy mà được, rồi nằm chình-ình đó mới hại chớ.

Tấn-kịch ấy diễn ra như vầy: một cái xe đò số C. A. 484 của một người Annam tên Tư-Giang ở Cholon làm chủ. Xe đưa từ Saigon xuống Vinhlong. Khi chở bộ hành chạy đến tới ga Bình-Ảnh, thì gặp một cái xe cũng của ông Tư-Giang cầm tay bánh. Xe này muốn qua mặt xe kia sao đó chẳng rõ mà rồi hai bên cùng đụng nhau một cái rất dữ đội. Xe Berliet thì nhào tuốt xuống ruộng, còn xe C. A. 484 thì nằm vạ trên đường sắt cản ngang không cho xe lửa chạy.

Việc rủi ro nầy làm chết hết 2 mạng bộ-hành: một người đàn-ông và một người đàn-bà chửa. Thảm hại quá!!

Tên sốp-phơ bên xe C. A. 484 và Tư-Giang hiện đã bị sở-tuần Tananan bắt và đang làm án-kết.

Báo nghỉ lễ

Nhân dịp lễ Phục-Sinh (Pâques) các tự các sở nhà nước đều nghỉ từ ngày thứ bảy 30 Mars tới thứ hai 1er Avril, nên báo L.T.T.V. số 3172 cũng xin tạm huỡn đến bữa thứ ba 2 Avril 1929 mới xuất bản. Xin các lỗi cùng quí độc giả, Tòa Soạn.

Các nhà từ-thiện ai muốn cứu giúp những nhà bị hỏa-tai nên đem đến phòng-văn dinh Đốc-lý mà giao.

LỄ BẮT BÁ TẠI CỬA BỂ THUẬN-AN

Ngày 24 tháng Mars, hồi 8 giờ, tại Thuận-an đã làm lễ rất-đề khởi công xây một cái đập đá dài hai kilo-mètres ròi ngăng nước mặn tại cửa biển Thuận-an.

Công việc nầy là một công việc rất-to lớn và rất có lợi ích cho sự Công-nông xứ nầy, số tiền tiêu về công-tác ấy phỏng một triệu bạc, vậy nên bổn quán tự thuật trong tất các sự nghi trong lễ nầy và từ rày về sau thường ngày sẽ tục đề-ý các công việc của công-tác ấy.

Hồi 8 giờ, đến đó đã nên-nàn, thì hai ông-thầu-khoán-bự-người là ông Nguyễ-thành-Hương và Trương-phú-Vinh-ở-lãnh phục theo Âu-trang đến đón quan Khâm-sứ, và tất cả các quan Chánh chủ sự các tỉnh mỗ Bến-hò và Cai-lậy-Mytho-Vĩnh-long, các ông lớn viện Cơ-mật cùng các đoàn quan Nam-triều tại nơi bến đợi Tư-hạ-an.

Khi đã đến nước bà quan đến nhà hội-quán của hội công tác rồi thì phường nhạc tây trỗi mấy khúc nhạc mừng và đốt pháo.

Quan Khâm-sứ vào công các quan phân thứ vị ngồi tại trong một cái nhà thế-hãy trần thiết rất trang lệ trang nghiêm có để ở xỷ hương án lò bộ xem có về oai nghi lắm; khi đã ngồi yên thì ông Chánh chủ hội công tác là ông Nguyễn thành-Hương đứng dậy đọc một bài chúc từ đại khái nói về sự công tác ấy; để vì sự lợi lợi chung cho bổn xứ mà Chánh-phủ Bảo-hộ đã phê thác cho hội làm thì hai anh em bạn đã gắng sức gắng lòng và ông Trương-phú-Vinh nhận lấy trách nhiệm, ra hết bổn phận mà làm, rồi cho công việc chỉ chẳng được hoàn toàn thì trọn đời chẳng dám quên ơn dạy dỗ của Chánh-phủ Bảo-hộ đã phê thác cho. Vậy nay là ngày khởi công, thì rất lấy làm vui mừng trông thấy một công việc to lớn đề vì ích lợi cho công chúng mà làm, như ngày nay ngài đã thấy bắc đầu khởi công mà có về may mắng như thế thì ngài mong rằng sẽ có ngày dự lễ hạ thành khi đã hoàn-công; thì ngày xin chắc cho quí bổi rằng tấn được vạn toàn và được công mãn lợi điều bốn vọng của công chúng vậy. Ngài đọc rồi thì tiếng vỗ tay vang dậy, rồi phường nhạc lại trỗi mấy khúc phục mừng rồi liền bày tiệc rượu Champagne và các thứ bánh khoản đãi bà quan; trong khi ấy các Ngài có ký tên vào một quyển sổ vàng mà hội công tác để giữ làm vật kỷ niệm qui báu. Một bài thì quan Khâm-sứ lại cùng bà quan tây nam đi chiêm-ngưỡng các quan đại-thần tây nam cùng tây quây chực nơi cho quan Khâm-sứ đến đó rồi ra lời khoản-đãi và để tiễn bổn đồng ghi khắc sự khởi công ấy bổ vào trong một viên đá rồi lấy cái bi bọc liền vàng trám cimaor lắp đá nắp bên rồi thì thả xuống nước thì các quan đều quây cho đá roi theo rồi về tay mừng và pháo đốt nghe vang dậy; được rồi các Ngài từ giã ra về thì tất cả hội đồng đi đưa Ngài đến bến rồi trở về mở tiệc rượu mừng để khoản đãi tân khách đề đến dự lễ ấy.

Hôm nay hội công tác ấy có tiền bổ chức tân thêm đoàn kèo đá từ của Tư-hạ-an lên cửa Thuận-an, bốn trăm chiếc ghe lớn gọi là ghe vận để chở đá, hiện chiếc tam-bản theo chay bằng máy điện để đưa khách và thợ thuyền đi tin phu vào làm việc ấy, và trăm mươi bộ máy để dùng điện lực mà đục đá ở cửa biển. Công-nghệ công-tác đang bora một ngàn người. Vì vậy mà ngày nay tại Thuận-an thành ra nơi cư-lụ rất là phồn-thạnh, người buôn bán càng ngày càng đông xem có vẻ thạnh vượng lắm.

Công việc nầy nguyên thuộc thì phá-nước làm, sau lại cho lãnh bánh lắm, khi lãnh thầu cái công-tác nầy, ông Nguyễ-thành-Hương và Trương-phú-Vinh được mà hai ông nầy thật là hai nhà sánh thạo công tác lớn nay đã được tiếng lớn-to, nay lại làm ra việc lớn lao vậy thật là rất xứng đáng vậy.

Giáp Ất nhàn đàm

(Tiếp theo)

Ất: — Thiệt tôi thấy ba người đàn-bà như bà Đốc phủ Phước, bà Vưu-Tụng và bà Vưu-quản-Mai đều là nghiệp chủ ở Bạc-liêu, mỗi bà đều có quyền trợ cho Hội một số bạc là 500 đồng, thiệt hôm nay tôi kính phục bà càng, nghĩ vì đàn-bà mà biết chuộng điều đại-nghĩa như vậy thật qui biết dường nào! Còn như anh em mình đây là bực nam, mà ngặt vì trong tủ không dư, biết lấy chi mà làm phải đó anh?

Giáp: — Ý dời ai cũng vậy, đối với quốc-gia, đối với xã-hội, thì cũng là nhiệt phận tự như ai, còn bề gặp gái nghèo-nợ đáng làm, thì chẳng luận sang hèn giàu khó, bất cứ lớn bé trẻ già, cũng đều phải đồng tâm hiệp lực, nước lớn thành, kẻ lí người ni tiền trợ đặng kẻo mà anh nào thua anh vậy thôi; chớ có ai buộc mình phải quyên trợ bao nhiêu mà anh nào cũng than nghèo vậy?

Ất: — Được đều anh, người ta quyên trợ cho tôi đó là chục ngàn đồng, hoặc trăm ba ngàn đồng, hoặc một hai trăm; còn mình mỗi lần chỉ mà làm như người ta vậy cho được?

Giáp: — Thiệt anh nầy lạ quá, mình không có bạc ngàn bạc trăm, thì mình quyên chục đồng, năm hoặc một hai đồng gì cũng được, lấy là tấy theo sức của mình, miễn là mình không giấu, cái nghĩa-vụ của mình thì thôi; chớ ai buộc mình phải quyên trợ bạc ngàn hay sao mà anh lên đây vậy??

Feuilleton n° 904 — Du 20 Mars 1929.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ NĂM.

HỒI THỨ XIV

Mẫu-tử vong gia

(Tiếp theo)

« Thoắn lại tác-hộ tình đưa-tranh « vùng-vẫy là phận nam-nhi xử thế, « tôi mà đám cãn ; tức hạ cử việc lo « tranh-đua với đời với thế đầu thân « ra khỏn-khổ cũng cam, tác-hạ chẳng « nên chia cái khổ ấy cho mẹ già ; vì, « người, xét kỹ lại, không tội lỗi gì « mà phải chịu vẫn-vương, đến-bà « nhiều lt. Đức Chúa Trời chẳng hề « muốn để cho người vô cang phải « chịu hàm oan thế tội cho quân tàn-« nhẫn.

« Tôi cũng rõ biết rằng tức-hạ với « lịnh tử nhứt định ra đi, không thèm « lấy một món gì theo hết ; dầu là đồ « tế-nhuyễn, của riêng tư, dầu là bạc « là tiền, tức-hạ cũng chẳng cần tìm-« hỏi làm chi ; tức-hạ biết rằng tôi rõ « thấu lã đó.

« Bấy giờ, tôi có lời cùng tức-hạ, « xin tức-hạ hãy nghe.

« Hai-mươi-bốn năm xưa, là thuở « tôi còn ở hàng tàu buôn, đi một « chuyến tàu cả một năm, năm hãy « tháng, một khi ka, tàu về, tức hạ « nghĩ cho một người vì phận sự, bỏ « xứ lia quê, quang-san diệu viễn, lâu « ngày rồi trở về thấy xứ sở, mảng « rờ biết là bao. Không những mảng « trông cố-địa trở về mà thôi, mà hầy « còn mảng thấy chu gia đầu bạc như « bông, còn mảng thấy người nguyện-« ước ba sanh mặt huê mày liễu. Thế « thì còn có mảng nào cho quá mảng « nầy. Tức-hạ biết vì người yêu ấy mà « tôi quên cực-nhọc tấm-thân, chẳng « nệ chơn trời mặt bể lình-đình, tứ-« sinh bao quản. Ấn không dám ăn, « bận không dám bận, làm ra đồng « bao nhiêu, chắt lót để bấy nhiêu ; « tính đi, ngày rạp thỏ vu qui, vầy « duyên cá-nước, đem cho người yêu « của tôi mảng. Tôi chắt lót đặng một « trăm năm-mươi đồng tiền vàng. Chưa « tới ngày hiệp-cẩn giro bái mà cho « người nghĩa của tôi, tôi lại nghĩ đến « cuộc phong-ba phiền-nỗ mà sợ, không « dám cất để trong mình, nói mới thưa « lúc vắng, đem ra mai gốc cây Từ-« Lỵ là cây trong vườn rào nhà cha « tôi ở tại Mạt-xay, đàng Mai-Lang « mà chôn cất.

« Lịnh tử của tức-hạ biết rõ cái nhà « bạc lẽ.

« Lúc sọ, đi lên thành Paris nầy, tôi « có ghé Mạt-xay. Tôi có đến nhà lấy « mà v ống thăm đầu cũ nơi nên xưa, nhớ « đến đau lòng không xiết kể. Tôi lại, « cũng thừa lúc vắng bóng người lui « tới, tôi xách cuốc ra vườn, lại gốc « cây Từ-Lỵ là cây cha tôi trồng từ « ngày sanh tôi, nhằm chừng chỗ tôi « chôn vàng mà móc-moi tìm-kiếm. « Mới lên coi rương sắt còn nguyên, « không ai động tới.

« Vậy thì, nầy tức-hạ, vàng ấy bạc « ấy xưa đã «xi-phăn » đành để cho « người yêu của tôi, người có nguyền-« ước ba-sinh với tôi, dùng trong « buổi xóc áo cay trăm, răng khăn « sửa trấp ; mà rủi thay người yêu của « tôi, vì ai vu thác, ra cuộc đó-đan, « không dùng đặng ; nay may con « nguyện, lại cũng may gặp đặng đẹp « ấy, cách dùng không đổi. Thật thì « của chẳng mấy mươi. Nghĩ như thế « lực cũ tôi bày giờ đây, tôi hiến để « cho người đớn-hà ấy mấy trăm « muôn cũng đặng, nhưng mà không ; « tôi cam lòng bỏ đắp bấy nhiêu, để « gợi trả nghĩa cho người yêu, một « miếng khi đói, bằng một gói khi no, « đền chén cơm-thỏ bỏ quên trong « nhà bạc, từ buổi bức tình thương, « rõ hầy anh-em.

« Tôi vẫn biết tức-hạ, quản-tử chí « tâm, trượng-phu chi chí, hằng lấy « lương khoan-hòa mà đãi người. tôi « chẳng trông tức-hạ của lấy hiềm « riêng nào mà từ chối của tôi, để ôi « nhậm của kẻ khác. Nếu tức-hạ từ « chối của tôi mà đi nhậm của kẻ khác, « thì tôi sẽ thêm trách tức-hạ hẹp « lượng, phụ người có lòng bảo-học « lịnh tử ; người có lòng ấy là người, « tức-hạ biết, lịnh ngỉ-lâm của tức-hạ « đã nhiều thêm hại con xa chồng, hại con « mà chẳng giá nói quan-sát thân, đối-« lạnh bỏ mình, rẫu con mà thảo. »

Đọc dứt, Anh-Đe ủ mặt châu mày, ngồi lâm thinh, ý chẳng vừa lòng với mẹ nói sao cho biết. Còn Mạc-thể Điệc đọc thơ rồi, ngửa mặt ngó Trời, dường như ý thầm vang trộm vái. Giây phút Mạc-thể-Điệc mới nói :

« Me cam thọ của Công-tước Monte-Cristo hiến đây ; me trông Công-tước nhơn đip nầy trả « của trả nhà-chồng » cho me đem vào chốn ẩn-thân là phải lắm. »

Nói rồi Mạc-thể-Điệc tay thì úp thơ vào lòng, tay thì niếu con, mẹ con đi, khuất đề bước xuống thang lầu, lên xa-dong ruỗi.

(Mai tiếp)

Ất : — Tôi sợ họ thấy mình quyên ít rồi họ chê cười mình là tay bần sĩn rồi họ kiếm chuyện mà nhạo bán mình kia chớ !

Giáp : — Anh kiếu đi ! Ai thì thế đa ! Anh mà chê cười nhạo bán, vì đề là trước làm nghĩa, mà mình giàu họ ngó họ người ta không biết họ sao ? Nhiều tí gì thì mình cũng lấy theo sức của mình mà làm nghĩa, thì cơ ai mà chê cười nhạo bán chi mình. — Trừ ra những kẻ giàu có, nhà thì bạc triệu lừa muôn, ruộ g đất có bay thẳng cánh ; mà rầm chi cuối chẳng hề làm phải với ai, hễ nghe ai đề xướng những việc nghĩa sự, thì lợi-làm lo già điếc, như thế thì mới bị người ta cợ ê cười nhạo bán chớ.

Ất : — À phải, bây giờ anh nói tôi nghe rõ rồi, tôi mới rõ ý cảm. — Nầy anh, bây giờ tôi mới nhớ lại, ở tại Bi'ntre có một bà giàu-có lớn ấy đành là bà Ba Người bà nầy là một người nhơn từ đạo đức, đã có tiếng thuở nay, bà hay làm đoan làm phước, bà đem xuất ra cho tới đôi bà chục ngàn đồng mà tu tạo chùa chiền ; nếu bà hay cuộc làm nghĩa nầy, thì chắc sao bà cũng vui lòng quyên trợ.

Giáp : — Xưa rày các nhà nhựt-bổn đề kêu rêo om sòm, lẽ nào mà bà lại không hay không biết !

Ất : — Bà là đàn-bà mà bà lại là người giỏi cả, có coi nhựt-bảo bao giờ mà hay biết được việc ấy. Hoặc bà cũng có nghe mà nghe không được rõ ràng, nên bà không để ý. Vậy tốn tường ; nên bà đem xuất ra cho tới đôi bề khi nào anh có đi cô động nơi miệt Bintre, thì anh rằng rẻn hỏi thăm mà tìm đến nhà bà ; hễ bà nghe bẻn rỉ ràng được cái tôn chỉ của Hội rồi, thì chắc là bà cũng vui lòng mà quyên trợ lắm đ anh.

Giáp : — Mấy nhà đạo đức như vậy thì mình cũng nên tìm đến mà bộ bảo cái tôn-chỉ của Hội ra cho người ta biết ; để lại cuộc lạc Việt Nam Tổng Hội-Phải nầy là một cái nghĩa vụ rất lớn lao, cái tôn-chỉ thật là quang minh chánh đại ; ai thấy mà chẳng hoàng nghinh, ai nghe mà không quyên trợ.

Ất : — Bấy lâu nay tôi những mắn mếp mó, tự mình quyên trợ lt mà bị người ta chê cười nhạo bán. Nay may nhờ mấy lời kim thạch của anh đã giải giới rõ ràng hết nầy đó, làm cho tôi như bắc bần vụ nhỉ đỏ thanh-thiên ; thiệt lỗ mau mắn cho tôi biết đường nào ! Vậy đề ngày mai tôi sẽ đem đến mà quyên trợ cho Hội $ 00, tùy theo sức của tôi, hôn dịp ấy tôi cũng mua thêm nơi bà vé số S. A. I. P. I. C. nữa thì ngỉ HM đã định chắc đến 11 Avril 1929 tới nơi, không còn định đài chi nữa hết. Thôn nhu may mà tôi trúng được 5,10 ngàn, hoặc một hai muôn gì, thì tôi lại quyên trợ thêm cho nhiều mà g áp nhỏ thêm cho Hội.

Giáp : — Anh lính vậy phải đa, mà phải đi mua vé số liền đi kẻo hết.

N. S.

Hồi Đông-bào !

Hầy tiến-tặng đi. Nên nghĩ tới việc tương-lai của qui đồng-bào của gia-quyến qui-vị của nước nhỏ. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì đặng cả)

VIỆT-NAM NGÂN HÀNG

LỜI NGHỊ ĐỊNH

QUAN ĐỒNG LÝ HỘI CÔNG ĐỒNG THÀNH PHỐ SAIGON

Thường thọ ngũ đẳng bửu tinh

Chiếu theo chỉ dụ ngày 11 Juillet 1908, cấm nhành sự cai trị thành phố trong cõi Đông-Pháp ;

Chiếu theo lời nghị định ngày 15 Mars 1918, có quan Nguyên Soái Nam-kỳ phê ngày 22 tháng ấy ;

Chiếu theo lời bàn nghị Hội đồng Thành-phố ngày 12 Décembre 1928, có quan Tổng-thống Đông-pháp phê ngày 19 Février 1929.

NGHỊ ĐỊNH :

Điều thứ nhứt. — Những đồ ăn đề bán trong chợ hàu thành phố cũ ng được phép để dưới đất ; những bọn hàng để sắp đồ ăn lên trên chỗ hay là bàn của thành phố làm sẵn đề cho mướn.

Điều thứ hai. — Giá mướn bàn phố ấy định như dưới nầy :

Một xu (0$01) mỗi cái ghế sá mỗi ngày.
Hai xu (0$02) mỗi cái bàn sá mỗi ngày.
Số coi chợ bắn thì tiền cho mướn gì đề bán ấy một lược với liền chỉ.

Điều thứ ba. — Việc phạm phép nhỏ gì điều buộc nói trên đó sẽ bị bắt và phạt theo điều thứ 471, khoản thứ 15 trong luật hình, chẳng nói đến sự tịch đồ ăn đề dưới đất, và sự lấy thẳng ghế đem về nhà số 8 Fourrières.

Điều thứ tư. — Hầy những luật trước mà nghịch với lời nghị định nầy, thì nhứt là lời nghị định ngày 15 Mars 1918.

Điều thứ năm. — Quan cai đầu phòng dinh Đốc-Lý và quan Giám thành thành phố, mỗi vị lấy theo bổn phận, lãnh sự thi hành lời nghị định nầy.

Saigon, ngày 11 Mars 1929

QUAN ĐỒNG LÝ
Hội Công đồng Thành phố
THOLANCE.

Có ký thanh tra lý tài thị nhận.
ngày, 9 Mars 1929. — 55 163.

Mục quảng-cáo riêng của hội Thương-mãi và Kỹ-nghệ Nam-kỳ

TIỆM BÁNH TÂY
NGUYỄN-VĂN-ĐẮC
19, Avenue Jaccaréo, Cholon
31 - 33, Rue Sabourain, Saigon

Bán bánh ngọt, bánh đãi tiệc, đồ điểm tâm, đồ uống mát, đồ ăn lót với ta.
Tinh sạch, lịch sự, đúng đến hơn hết.

Nên chú ý ! Nên chú ý !

Hỏi qui-vị người Nam !

Có dịp nào rạ Trung-Kỳ, qua Quinhơn, nên nhớ đến hỏi Phan-thanh-Khuyến, qui quán tại Bentre, mới mở tiệm buôn tại ngoài đó. Có bán vỏ ruột xe-hơi, sáng đèn cùng các tạp hóa khác.

Người mình nên giúp cho mình !

Những quảng-cáo trên đây của hội Thương-mại Kỹ-nghệ Nam-kỳ làm giúp cho các hội-viên mới được một bước cả. Các việc xin hỏi ông PHẠM HẢ-HUYỀN, Translateur, 36, Rue Sabourain à Saigon.

TỔNG-CUỘC THỂ-THẢO ANNAM
HỘI NHÓM NGÀY 26 MARS 1929

Matches đá ngày 24 Mars 1929
Sẻ le B — Etoile de Giadinh B đấu với Sheil. Hai hội nầy sẽ đá lại.
Bérée A — Electro A hai với Dakao. Mỗi hội thắng 3 bàn — Hòa-nguề.

Matches sẽ đá ngày 31 Mars 1929
Từ 3 giờ 30 tới 4 giờ 30 — Match đầu — Electro B đấu với Commerce B.
Giám cuộc : M. Bát.
Từ 4 giờ 3/4 tới 5 giờ 3/4 — Match sau — Télépost A đấu với 1 hudanmôt A.
Giám cuộc : M. Thơm.

COUPE DE L'EST
Cuộc tranh vô địch miềng đông Nam-kỳ

HỘI ĐÁ XIN DỰ TRANH :

1.— *Avicola Sportive de Cankho.*
2.— *Beaux Arts Sports Giadinh.*
3.— *Etoile Brillante.*
4.— *Union Sportive de Phanhuân.*
5.— *Commerce Sportive de Bìnhhoa.*
6.— *Chi-hoa Sport.*
7.— *Association Sportive Annamite du Cap Saint Jacques.*
8.— *Xom-chi Sport.*
9.— *Binhhoa Sport.*
10.— *Binh-dông Sport.*
11.— *Palikao Sport.*
12.— *La Normalienne Sportive.*
13.— *Arsenal Sport.*

(Hễ kỳ nhóm tới nhằm ngày 2 Avril, Tổng Cuộc sẽ sắp đặt chương trình).

Cảm tạ lương-y

Tục nước có câu rằng : « Đối ăn rau đau nồng thuốc » thiệt có quả nhiên Sone ăn rau cho đỡ đ.i, chớ không phải ăn mà thiệt no ; nồng thuốc thì nồng cho trăng chẳng nhằm phương, nếu không trúng chừng chẳm phương thì bịnh càng không mạnh.

Mới đây, già nữ của tôi là vợ của cụ Đốc-tơ Lương, rầm sanh tại nhà bảo sáng Travinh, trong năm ngày thì bịnh nên không có chi lạ. Qua ngày thứ 6 phát bịnh nồng lạnh, quan coi nơi đau tê-cung, bỏ ra 5 6 ngày mà bị n không thấy dâm ; nồng lần lần tới 40 deg-rés, com cháo không ăn, tuôn mồ hôi càng mệt.

Tôi thấy vậy nóng lòng quá phải đem về nước thấy thuốc bắc, tưởng là sẵng hậu, thuốc g như người ta mọi lần. Ai dè thuốc bắc bầu nồng hoài không thêm không bớt.

Nói cho phải : « Kể ơn thiên thượng, khi nguy cấp ra, mầy anh em nỏ đâu rước thầy thuốc Cường (rédesin indigène Travinh) ông trầy thuốc Cường lên coi, nói không phải đau tê-cung, quả là đau trái trăng (ban bạch).

Vã tôi cũng biết làm thuốc, nên nghe chứng ban bạch thì tôi ngạc nhiên, biết muốn dùng thuốc của bổn tiệm bắt với ông mới rồi ; bổng xin tôi tin bổng đề cho bổng trị, tôi gắng gượng mà chịu theo. Ông chỉ lấy 1 muỗi thuốc chừng 1 giờ, bỏi hết 3-phần nồng ; bổng cho uống thuốc đến 12 khuya thì con gái tôi nó lăn lăn khỏe. Ổ g trị luôn 3 bữa chừng nửa vừa thuyên, ăn ngủ chưa ngon, mà nồng lạnh thiệt dứt.

Người Việt-Nam mình họ nghiệ làm thuốc như ông Nguyễn-văn-Cường vậy, thiệt cũ g đáng khen. Nay tôi viết bài nầy chẳng những khen nợi ông thầy thuốc Cường mà thôi, bởi ý tôi muốn tỏ ý cho đồng-bào hãy, hễ ai rủi gặp chứng nghịch ấy thì nước thầy thuốc Cường trị mau mạnh lắm.

Ấy là : Gặp nhơn phương tiện, tự kỷ phương tiện.

May quá ! Con gái tôi ở g mạnh tôi mừng, nên tôi vịnh một bài tứ tuyệt đề tạ ơn ông thầy thuốc :

Ở gi Travinh thầy thuốc Cường ;
Kể vai quốc thủ đã nên trang ;
Bốc tơ gọi đặc mà không độc,
Y ải rằng ban quả thì ột ban,
Bởi thế Bắc-tơ trường thấp nhiệt,
Cho nên Biển-Thước biết Cao-hoang,
Tấm thảo vui với ít sao cho phải,
Kính đề lời quê ý gửi hàng.

LÂM QUANG THƯỜNG.
Trí huyện hàm
Huyện Hội Travinh.

THÁI HÒA HỘI
« NAM - KỲ - NGHĨA - ĐỊA »
Rues Lefebvre et Marchaise Saigon

Kính

Mới qui ông qui bà đến ngày 20, 21 và 22 tháng hai Annam, nhằm ngày 30, 31 Mars và 1er Avril 1929. Bổn Hội chẳng tôi có thiết lễ cúng Vía Bà « Nguỉ Hành » tại chùa chúng tôi, ở đường Lefebvre và Marchaise

Vậy xin mời qui Ông qui Bà, đến uống rượu và xem hát 1 ong ba đêm ấy, chẳng tôi rất cảm ơn.

Nay kính thỉnh
Le Président de la Société de Thái-Hòa, Nam-Kỳ-Nghĩa-Địa
NGUYỄN-VĂN-PHỐC

GÁNH « PHƯỚC-XƯƠNG »
của Cô Ba hát giúp

PROGRAMME
Đêm 30 Mars 1929

Xuất thứ nhứt. — PHỤNG-NGHI ĐÌNH
Xuất thứ nhì — Tam Quốc : Không-Minh cầu Đông Phong tới phục thuê dung.

Đêm 31 Mars 1929

TIỀU ANH-PHỤNG loạn trào
Đêm 1er Avril 1929
Tôn-Soái VƯƠNG KIM-HUÊ

Vạn-quốc Tiết-kiệm hội
(Vạn-quốc trừ sức Hội)

HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỀ HIỆP VỐN
Tư bổn của hội 65.000 lượng (1/2 đóng rồi)
2.000.000 quan phật lăng (1/4 đóng rồi)

Tiền dự trữ cũ năm 1928 là
28.740,185,97

QUẢN-LÝ CỘI ĐÔNG-PHÁP,
25 đường Guynemer — Saigon
Téléphone 571

HỐI CÁC VỀ TIẾT-KIỆM LẠI

XỔ SỐ LẦN THỨ MƯỜI TÁM
Ngày 28 Mars 1929 série n° 364 được ra
H.-i về Tiết Kiệm số 664 và 2.804 thuộc về série 364 được hết lại theo như giá tiền bổn mình đã mỗi vé.

MỘT NGÀN ĐỒNG
2 vé ấy của Ông Rô-ê Favo ở Paris 2 rue Lelio

Kỳ số kỳ tới nhằm ngày
thứ Hai 29 Avril 1929 ; 3 giờ chiều
tại phòng làm việc của hội,
25 đường Guynemer — Saigon

Ai muốn lấy vé Tiết-Kiệm của hội lại tại mấy người Courtiers nay là Agents của hội, hoặc đến phòng văn Q án ty Đông-pháp số 25 đường Guynemer, Saigon.

Có một cuốn sổ cết nghĩa rành, gởi cho người nào hỏi.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ
Chiếc Dalny 5 Pháp sẽ đến lối 30 Mars.
Chiếc Atros II 5 Pháp sẽ đến lối 1er Avril.
Chiếc Chantilly 5 Pháp sẽ đến lối 1er Avril.
Chiếc Pythéas 5 Pháp sẽ đến lối 5 Avril.
Chiếc Cap Tourane 5 Tonkin sẽ đến lối 31 Mars
Chiếc Claude Chappe 5 Tonkin sẽ đến lối 1er Avril.
Chiếc Metzinger 5 Trung-quốc sẽ đến bữa 29 Mars.
Chiếc Porthos 5 Trung-quốc sẽ đến lối 12 Avril.

TÀU CHẠY ĐI
Chiếc Metzinger sẽ chạy Pháp lối 2 Avril.
Chiếc Cap Tourane sẽ chạy Pháp lối 6 Avril.
Chiếc Porthos sẽ chạy Pháp lối 16 Avril.
Chiếc Dalny sẽ chạy Tonkin lối 2 Avril.
Chiếc Chantilly sẽ chạy Tonkin lối 4 Avril
Chiếc d'Artagnan sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 20 Avril.

BÌNH LIỆT KHÍ
Cách trị lãnh mạnh bằng thuốc hiệu
GINAT et le **SYNOUSINE**
Rue Chaigneau 5 Paris — 100 Les Comptoirs

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 29 Mars 1929.

GIÁ BẠC

	30-3	31-3
Nhà nước	12F,50	12F 50
Ngân-hàng Đông-pháp	12 25	12 30
Banque Franco Chinoise	12 25	12 30
Banque de Saigon	12 25	12 30
Finago, Fes. et C.	12 25	12 30
Hong-kong Shanghai	12 25	12 31
Chartered Bank	12 25	12 31

MỄ CỐC

Giá cho đến nhà-máy Cholon hoa tiêng giá tàu 100 kilos

	Par picul (ou 60 k.)	Par 100 k.
Vinhlong	4$68	6$00
Cường	4.30	5 72
Sai-xau	4.13	5.37
Bacliou	4.15	5.40
Cao trắng thường	4.05	5.26
Cao trắng	4.76	6 97
Nguyên	4.76	5.89

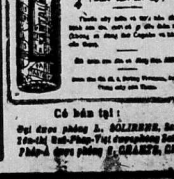

Có bán tại :
Đại dược phòng A. SOLIRENE, Saigon, Tân-thị Đại-Pháp-Tiệm Bazarac, Phnôm-penh Đại-dược phòng J. GRARTE, Cholon

---

Muốn bán đất

Bán hai sở rượng được 1.100 ha. Hai sở đất nầy ở theo hai bên mé kinh ngang nhau. Mỗi bên một tiện hai ngàn thước. Có chìn cái kinh trong ruộng trở ra ng. Kinh bề bao ngàn đủ.

Đất tại kinh Quan-Lộ (tục kêu kinh Phó-Đường) đường tàu chợ Cantho-Camau thuận tiện làm. Nước lại ngọt, ngã bảy có 7 ngàn thước tới ruộng.

Qui vị nào muốn mua xin tới coi đất rồi thương nghị.

Muốn mua nhiều tí cũng đặng. Mua một sở cũng hai sở hay là mua nhiều hơn, năm bảy trăm mẫu sào cũng có, đất nầy đều liền tiếp với nhau.

Ai muốn mua, tính xong giá cả, trả bạc mặt, trả phần ra cũng đặng, cần bán nhiều một hai năm trả tính lời 1 phần.

Nhà tôi ở tại đất nầy, nếu tính xong muốn cần dùng nhà làm, nhà lầu, nhà trệt, năm cái đều cất bằng ngói gạch hết, hay là trần, bà, máy cây đều có đủ.

Nguyễn long-Vi
Phụng-Hiệp CANTHO.

Garage Tứ-Hữu

N° 88, rue Legrand de la Li-aye
Dakao-Saigon

TÉLÉPHONE N°.....

Hãng Tứ-Hữu sửa xe-hơi đủ các thứ máy.

Lợp mui, may nệm, áo nệm, màng Sơn xe đủ màu, đóng thùng xe.

Sửa đèn. Bán đồ phụ tùng.

Công việc làm mau và kỹ lưỡng.

Giá rẻ. Thợ máy thiệt khéo.

Hãng lập trường dạy Chauffeurs và dạy học máy. Lãnh soát đèn thi đậu có bằng cấp.

Xin đồng-bào chiếu cố.

NGUYỄN-BÌNH-TRỊ
NGUYỄN-MINH-CHÂU
Đồng chủ

合 Bá-Hiệp 百

Galvanoplastie - Lunetterie
186, rue des Marins — CHOLON

Bổn - hiệu mới lập ở đường Marins, số 186 Cholon có rước thợ ở bên Mỹ-Quốc qua dụng tạo chế các món đồ xi bạc như là : đèn để bàn viết, chén bác về cuộc đãi tiệc, bình bông, khuôn hình, đồ vật, đồ làm kỷ niệm, và nhiều món đồ vật dụng trong nhà, rất tốt và rất tinh xảo.

Bổn-hiệu cũng có người thiện nghề coi con mắt và có máy bên Mỹ-quốc đề mài kiếng về sanh cho hiệp nhãn. Phụ là kiếm cặp thi, viếu thi, kiếu mão. Vì con mắt là đều cần nhứt của con người, nếu không coi kỹ lưỡng thì phải sợ hại về sau.

Dịp tốt của rẻ

Mau kẻo hết.

Ở đường Kinh-lấp đương đào 12 căng phố lầu, gạch ngói còn chắc lắm, gạch bêton, xà bần, cây ván, sắt, ai muốn mua mau dặn trước chủ là ông Hội-đồng François Sự chủ tiệm bán hột xoàn, 8 Boulevard Bonnard — Saigon.

TIN MỚI

Tiệm Hột-xoàn của ông Hội-đồng François Sự 68 Bd Bonard mới cho hay bên tây mới gởi qua nhiều lots hột thiệt tốt nhứt, mà giá rẻ, xin mời qui quới đi mua mau mau đến mua vì là nơi đáng tin cậy hơn hết.

Hãy hút thuốc JOB

Nhựt-dụng Từ-hàn

Ký là tên của quyển sách rất hữu ích ; sách ấy có đủ những não thức tờ giấy thuộc về Bán-kiến ruộng đất, nợ, lãi ; Từ trong phân, chúc-ngôn, cho, đổi mua bán, cầm cố, vay thế, tông chỉ, tờ hội bổn tộc cử thờ hộ phụ huynh hòa, mãi lại thục, chuyển thục v. v... Đặt để phải cách rành rẻ lắm ; có giải nghĩa mỗi tự phải làm sao cho đề phòng theo luật hộ của người Bổn quốc, còn tờ nào phải bị hầy bỏ.

Giá mỗi cuốn..... 1$00

Ai muốn mua xin gởi thơ và mandat cho ;

Mr. Lê-văn-Giỏi, ở Saigon, 93, Rue Pellerin.
Mua mau kẻo hết.

Compagnie Annamite d'assurance-au'omobiles

Công-ty hữu hạn đương trù lập
vốn 200 ngàn đồng bạc

ĐIỀU-LỆ DỰ-ĐỊNH
đã sắp ở Phòng văn quan Chưởng-k'é E. Fayo, ở Saigon

Không điều dai-khái theo luật buộc đã đặt ra trong Đông Pháp Công-Báo (J.O.) N°. 10 bữa 2 Février 1929.

Vốn của Công-ty $ 200 000. chia ra làm 400 cổ-phần, mỗi phần là $ 500.—

Hết các tờ trong mỗi cổ-phần người là $ 125. — phải đóng tắc chữ hàm.

Khi sự khai tiền hàn kể từ bữa 1er Mars 1929.

Bạc đóng hàn nơi giấy xin hàn nơi Công-ty mới lập Âu gồi thăng cho Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG (So. Idté Annamite de Crédit) ở số 58 đường Pellerin, Saigon ; Công-ty nầy xin lãng mà chỉ rõ thêm nơi Hội đương trù lập đây.

RƯỢU BẠT-HẢ GET
Rượu này đứng đầu mới có rượu khan tiếng.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Cantou. — Chỗ trữ bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Praire N° 96 Ponm-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

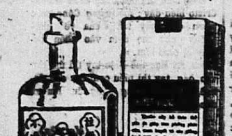

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước và bền chặt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gặp mà lo xét cho hết sức cho nên chậm trễ phải lo tường đến khí huyết cho lắm, mới đây trong thế-giới đã mở mang, muốn việc cứng phải lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc Huyết-Trung-Bửu là thiệt rất bổ huyết cho con tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết coi phần huyết đã hư rồi nếu uống lần thuốc Huyết-Trung-Bửu bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khí chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chỉ trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều tiện miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ máu nhiều trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn đặng lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc; còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đã khi đặng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một gan bàn tay cho vững mạnh đừng nao, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm hễ bật lấy vật lên như khi nầy biết nặng, vậy thì phải biết thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.*

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần khí đầy đủ ca hát hoặc nói đến 3, 4 giờ không nhằm nhò gì rất dai vì vậy thì phải biết thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *rất hay và quí hoá đường nào.*

Còn người huyết hư bước đi ra không được như đặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi cũng đến một năm thường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay nhe hơn đàm dục thải quá thì lạn thận đã kêm suy thì thần nguơn lạnh, uống thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *sau bảy bữa thì thêm linh thần lại và ăn hơi linh khí bội nhờ máu mà ra, hễ phát huyết hàn thì lạn thận phải kiêm niết uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ lạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đây đều phải biết các hay đường nào.*

Lời con thí nghiệm người đờn bà sức không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người đờ có sức hơn 3 phần khi trước; đờ tử, con người đờn-bà đường giáp tháng khi đầm, khi dợt, khi trở, khi sạc, làm đau bụng hoặc ra phát làm bằng không dứt, uống luôn một hồng thì huyết sẽ trở nên đỏ tươi và đường ngày không đau bụng còn ở ưng luôn mỗi tháng : ấy là bổ trợ sực nhường đều nói đờ đều lớm chứng rõ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thêm phần huyết gai bền lâu đường nào.*

Thường khi con mí hờ mắt sưa thì ngủ liền thiên đã kêm thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ hết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đã hoặc bịnh cam lích cũng bởi đờ mà ra, như con nít từ bảy tuổi đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *1 muỗn cà-phe mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm lời trở nên người thì sương cũng vô chứng bịnh chi khác như khi còn nhỏ mau đau đã đến già nó không hay đau đớn.*

Một người đờn-bà đường kinh đang hoặc khi trễ khi sạc hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lợi và đặn thai, còn những người đờn-bà có thai, uống thường thì khi sanh đẻ mau mắng và sức cứ mạnh, lại nghe nói đứa con ấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đờn-bà trở nên tốt cho con nít bổ tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còi người đờn-bà huyết khí hư thì sanh ra buồn lo lắng năm ngủ không yên, lại can hỏa hừng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thì huyết tốt lợi, cang hỏa chế hừng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.*

Còn người tuổi trẻ ngồi tiên thiên và ngồi hậu thiên suy kém nam việc đầm dục khí huyết hao kém sanh ra đủ một bảng hay xây xẩm tối tăm đau lưng lòng đầu gối tay chơn gần dưới phải lúc tan canh và tạn thận suy kém nó lung cái ốc làm ra lỗ tai lăng bằng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì một mày trở nên tươi tốt và lỗ tai lần nó có sức mạnh mẽ và chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đặng đã lại trở nở nang lành vóc, con người rất nên xin đẹp.

Hễ người ỷ ả cả khí huyết suy kém tinh thần yếu tuổi, hãy dùng thuốc nầy thì ợ nhiên lóc xanh và rất đẹp lợi, có sức mạnh da thịt rất dùng, thường ngày thêm sức giá trở nên trẻ.

Cách dùng : *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗn ăn cà-phê, pha thuốc nước ấm lời mà đồng.*

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

THUỐC HIỆU **ASPIRINE-DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh :

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình cảm rét cự
Nhức đầu, nhức ốc, nhức răng
Mỏi mình, đau mầy, đau lưng. Nhức gân cốt, trật cơ

có bán cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu **"USINES DU RHONE"** mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại theo đời nầy đời nọ, cũng ngộ cũng lạ mà cũng lắm lắm lắm. — Ông Lê-văn-Phát, Bốc phê cử, thường thọ ngặt đặng Bật tình nhàn hạng làm, trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyện ngộn hay làm ra một pho sách, đặc hiệu là : «Les Contes et Légendes du Pays d'Annam» — Viết bằng chữ Pháp, văn chương đặt để một cách liên hoa. Đem đời người Pháp cũng phải tặng khen. Sách ấy nói về chuyện Annam mọn giữ người Annam, văn Annam cũng lọc lõi coi thì thông hiểu mau. Rất có ích cho người Annam ;

Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho con cháu biết luận lý cựu cho Annam, hợp cách cặt để thoa Pháp, sau giải khoản một buổi.

Giá mỗi quển..... 1$00
Bán tại Imprimerie de l'Union Saigon.

Răng đen, Răng trắng

II

Hình thể và công-việc của răng

Một tháng, hay hơn một tháng sau khi kết thai, đứa trẻ ở trong lòng mẹ đã có một phần riêng, là cái « da ngoài lợi » (muqueuse gingivale) nó tự nhiên trùng xuống, rồi biến-chất lần lần mà thành ra mấy răng cũng như móng chân, móng tay, và tóc lông ở chỗ khác trong thân-thể nó.

Nướng cái « mầm răng » ấy giấm ở trong hàm đứa trẻ cho tới khi nó đẻ ra được 7, 8 tháng rồi mới bắt đầu mọc mà xuất-hiện ra ngoài. Nhưng từ 7, 8 tháng cho đến 6, 7 tuổi, những răng của đứa trẻ toàn là răng « tạm thời » (dents temporaires) cả, chỉ từ 7, 8 tuổi trở đi cho tới vòng 2, 3 mươi tuổi, những răng mọc trong khoảng ấy mới là « răng thật », răng cuối cùng của người ta.

Đến đây, tôi xin miễn không nói đến những cách-thức từng thứ răng mọi, như răng hàm, răng cửa nó mọc ngay, mọc vẹo ra làm sao, cũng cái địa-vị của nó đối với hai quai hàm trên, dưới ở trong miệng.

Tôi nói ngay đến hình-thể cái răng của người lớn tuổi, là cái « răng thật ».

Mỗi cái răng có hai phần là « đầu răng » (couronne) và « chân răng » (racine) chỗ phân-giới hai phần ấy là collet, ta tạm dịch là « cổ răng ». Đầu răng là phần trong thấy, nó hoặc bình (đẹp và vuông (răng cửa) tròn và nhọn (răng nanh) vuông và hình khối (răng hàm). Chân răng là phần ẩn sâu ở trong lợi và trong xương hàm, là phần lớn. Răng cửa, răng nanh có một chân, răng hàm hoặc hai hay ba chân.

Ở trong giữa « đầu răng » có một lỗ trống, to nhỏ tùy theo từng thứ răng ; lỗ ấy ăn thông xuống suốt các chân răng mà đi ra ngoài.

Trong chỗ bông ấy có các mạch máu và giây thần-kinh, nhờ đó mà sợi tóc, cỏ đề nuôi sống cho răng. Ta gọi là cái « tủi » (pulpe) răng.

Thân cốt yếu nhứt của răng là một chất cứng như đá. Người ta gọi là « ngà răng » (ivoire).

Ở ngoài cùng, thì « đầu răng » bị một lần « men chơn » (émail) bao kín ; chưn răng » thì bị một lớp « men giáp » (ciment) che bọc suốt cả, chỉ trừ ở những lỗ ở chưn răng.

Mấu ai cũng biết rằng là những bộ-phận đã nhai nhỏ các đồ ăn cho nó được dễ tiêu-hoá ! Ngoài việc ấy nó còn dùng về việc nói thanh tiếng nữa.

Nay đã biết qui-lọc cái răng là thế, đi xin nói ngay rằng việc nhuộm răng chỉ có can-thiệp với « lớp men chơn » của răng mà thôi.

Men chơn là cốt để che chở cho ngà răng khỏi bị những nước chua ở trong miệng động vào mà làm nát đi. Thế mà ấy rồi cũng, miệng nó tiếng và trong. Nếu không có chất gì chua quá thì nó không bao giờ bông được, chỉ trừ khi răng vấp hoặc chạm vào đâu, thì nó mới sứt-mẻ đi thôi. Ấy rằng người ta mà sử hay không sử cũng tại ở nó. Tôi-dụ như răng có chỗ mẻ, hoặc có nước cường-toan (acide) ăn mất đi ở một nơi nào, thì ngà răng ở dưới chỗ ấy bị « phơi ra » rồi phải can-thiệp ngay với những vi-trùng ở trong miệng người ta và những các nước chưa đọ sự biến hóa của các chất đồ ăn dắt ở trong miệng (fermentations acides), nữa ra. Các chất chua ấy ăn « ngà răng », cho đến mất ngày mất một sản mãi, rồi ăn suốt vào đến tận « tủy răng ». Các thứ trùng độc có sẵn ở trong miệng, nhân cái lỗ làm sẵn ấy, mà lập ngay ổ rồi sinh sản thêm mãi, khoét rộng mãi răng ra cho đến rỗng-trống, rồi ăn xuống mà ăn đến cả « tủy răng ». Bịnh sâu răng và đau răng là tại đấy.

Nếu ta có thể giữ luôn men răng cho lúc nào cũng được sạch-sẽ, cho khỏi bị mẻ sứt, cho khỏi có vật gì làm cho nó phồng được, thì không bao giờ ta sâu răng và đau răng.

N. B.

RU'Q'U PIPPERMINT

ĐỜI-CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy nồng mất khan tiếng và tiệu. Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CREMES BẠT-HA.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm. Hãng cất ra từ năm 1796 tại **GET FRÈRES** ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

Công-văn

Sản chỗ nói trong lời nghị số 5677 và 5676 ngày 12 Octobre 1928 về sự hội sự thi chữ « ».

TÊN HỌ NGƯỜI KHẢN	SỐ HIỆU ở bực đồ	SỐ ĐẤT	SỐ MẪU SÀO	LÀNG
		Chỗ :		
Lê-quang-Minh	1re	3 4 8-9-10-12-13-14-15-16-17-19-20-28-36-106-140 et 166	286h.52a.01c.	Phuoc-long
Nguyễn-văn-Chiêu	2e	66	11.52.00	
	»	69	7.26.40	id.
	1re	140	11.20.80	
	3e	55	9.37.50	
		Sửa lại như vầy !		
Huynh phuoc-Tôn	1re	3 4 8-9-10-12-13-14-15-16-17-19-20-28-36-106 et 166	286.52.01	id.
Nguyễn-van-Thêu	2e	66	11.52.00	
	»	69	7.26.40	id.
	1re	140	11.20.80	
	3e	55	9.37.50	

Saigon, ngày 8 Février 1929.
Quan quyền Thống-đốc Nam-kỳ,
Ký tên : EUTROPE.

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ cách dạy bớt tại nhà Minh-Thanh-thi-Mẫu ở lại chợ mới Saigon (đường d'Espag số 266).

Giá mỗi cuốn là..... 1$30

Ai mua tại Saigon, M. Khiết gởi cho 1$30.

Người nào có tặng mandat-poste cho M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon ; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu nè không bán contre-remboursement, vì bởi có đăng báo hầu đây.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cảm ơn.

HÃY CẨN THẬN

Hễ có đồ chi bày ra mà coi bộ thiên-hạ thích dùng thì liền có kẻ giả mạo. Cho nên khi nào qui-bị có mua Quintonine thì phải nói cho được hiệu thiệt đừng thèm đồ giả mạo.

Vì Quintonine thầy rì chế các Quinquina. Hễa một chai Quintonine trong một tỉ rượu chảo thì đã thành một thứ rượu bổ rất hạng khoái, vị thì chẳng có thứ rượu nào sánh kịp.

Giá mỗi chai..... 0$80

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène. Saigon.

DÂY ĐÀNG

Chó các Viên-quan

Bổn-Tiệm có tiếp được hàng Pháp mới rồi mang các thứ dây (chaînes) cho viên quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng nhứt, hạng nhì, hạng ba, Hội-đồng địa-hạt, và Bàn biện Phó-tổng.

Vì mới thứ-có với ba chỉ mà thôi nên Bổn-Tiệm xin các quí-ngài nào có cần dùng thì viết thơ đến cho Bổn-Tiệm mà hỏi giá, Bổn-Tiệm sẽ lời ấn cho qui ngài hiểu.

Nếu chậm trễ Bổn-Tiệm khó lòng mà phải đợi cả năm hãy tháng nầu bên Pháp mới có ghi qua thôi.

Kính cẩn ngài lượng ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Nº, rue Lucien Mossard,
SAIGON.

Bánh Bông-lang trái Nho, có Beurre, có Vanille thiệt ngon, Năm cắt (0$50) một chục.

Xin mua tại hàng Bánh Quán-Nê, số 98 đường La Grandière. Ở xa mua nhiều gởi cước phí cũng được.

NHÀ BÁN-ĐỒ PHỤ-TÒNG XE-HƠI

COMPTOIR CHOLONNAISE

Đường Tong-đốc-Phương, số 88, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

[Bán đủ các đồ phụ tòng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu : MICHELIN

DẦU SÁNG-DẦU NHỨT HẠNG

Cần-mướn lấy người Annam, chịu có lãnh được sáu tháng các qui ngài sẽ biết giá đồ nó sự tiện nước.

Mướn nhiều đồng-bào chiếu cố cho nhà-hàng mau bề lợi-lộc.

AI LÀ NGƯỜI
KÉM HUYẾT, BẠI-DƯƠNG
KIỆT-LỰC

Ai là người tri não suy đồi ? Sao bị chóng mặt, hồi hộp ngày một nhọc, một ngày một hom sức, hễm tay bộ-hạ, hơm nghĩ lực đi, đến nhứt thiết ra một người vô dụng ?

ELIXIR ZIDAL

là thuốc bổ đặc một tiếng, thứ cho bổ sự chi hoàn hảo hơn nữa, làm cho tinh thần phấn khởi, sức lực đủ đầy, được làm cho người ăn ngủ tốt tươi.

Nhà chế-tạo :
Dr-ès DAUBE, 21, Quai de Strasbourg, STRASBOURG
Có bán ở các hiệu thuốc tây.

MÁY KHÍ MÁ CÓ

1° Một nỏ đất đo được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, ống Hòa-ninh, tỉnh Tayninh ở đưa theo đường lên núi Bà-đen, cách chừng sáu ngàn thước. Trên nỏ đất lấy bề một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao-ráo và mười hai lò hầm than.

2° Hai miếng đất ; miếng thứ nhứt đo được ba-trăm-thước ; miếng thứ nhì đo được một-trăm-thước ; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Triều-hòa, tỉnh Tayninh, mình đứng mé sông Bến-kéo. Hai miếng đất nầy đã đăng bán bên vườn thú, chợ hay là đã, thì hiệu Mai-

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard, n° 13 Saigon mà thương nghị.

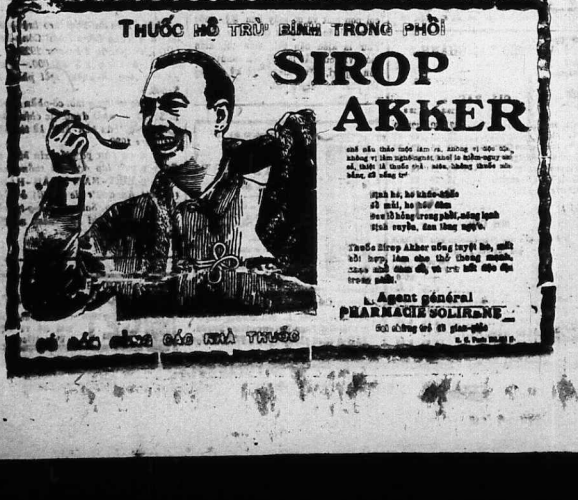

Bệnh Giang-mai
COMPRIMÉS de GIBERT

ECOLE COMMERCIALE

(Trường Thương Mãi)

2-4-6 đường d'Ayot (gần Đồng Pháp Ngân-Hàng)

Dạy :

VIẾT CHỮ TẮC VÀ ĐÁNH MÁY
LÀM SỔ SÁCH THƯƠNG-MẠI
TIẾNG LANGSA
TIẾNG ANG-LÊ

Mỗi khóa học đều có giáo-sư có cấp bằng chuyên môn coi dạy mỗi ngày từ 8 giờ rưỡi sáng tới 11 giờ và 3 giờ chiều tới 7 giờ rưỡi tối.

LUẬT LỆ VÀ GIÁ TIỀN

Viết chữ tắc và đánh máy		Tiếng Langsa	
Học mỗi ngày.....	1 tháng... 30$	Học mỗi ngày.....	1 tháng... 30$—
Mỗi tuần học 3 lần...	id. ... 15.—	Mỗi tuần học 6 lần...	id. ... 25.—
id. 2 lần...	id. ... 10.—	id. 3 lần...	id. ... 15.—

Việc chữ tắc hay đánh máy (riêng từ mỗi)		Làm sổ sách	
Học mỗi ngày.....	1 tháng... 15.—	Mỗi tuần học 2 lần..	1 tháng... 15.—
Mỗi tuần học 3 lần...	id. ... 10.—		
id. 2 lần...	id. ... 8.—	Mỗi tuần học 2 lần..	1 tháng... 15.—

Nước lạ ở liền tại trường. Xin đến tại trường mà bàn tính

Tiền học thì đóng mỗi tháng và phải trả trước

N. B. — Nhà trường cũng lãnh thợ sách và đánh máy cho mấy hãng buôn bán muốn dùng.

Cả gia đình cho mấy thầy giáo việc hãng buôn cũng mấy thầy giáo việc nhà muốn dùng đều có chỗ mà học thêm.

Xin đến tại trường số 2 đường d'Ayot mà thương nghị.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH » ở tại Cầu-kho đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà xây có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng sau kể ra sau đây :

Satin (tố Tây), trắng, xanh đủ màu, giá nhẹ hơn Pháp-quốc, nếu mua rất nhiều, thì có giá nhẹ hơn nữa, song không phải không trả 45$00 một tấm trước.

Lục-soạn láng-châu, trắng, từ 3$.00 tới 3$20 một thước tây.

Tussor-quảng, canh chỉ chắc mình ; từ 2$.00 tới 2$.80 một thước tây.

Lãnh thường-hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m.80. — Giá 5$.20 một quản.

Lãnh đen (hai tầng đen huyền, không trở không đỏ lông) khổ trong 0m.80 một quản.

Lãnh đen (hai tầng đen huyền, không trở không đỏ lông) khổ trong 0m.50 một quản.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lựa, và có nhờ thợ thiệt, vật toàn bằng tơ Thượng hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là tiện nghi chi lợi lợi...

Vì muốn tỏ danh trong lục-châu nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay ; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao gởi (contre-remboursement) hãng hát (contre-remboursement).

Xin hãy mua thì một lần, thì sẽ biết hàng tốt rẻ thế nào, thì mua các lần sau tới rồi cũng không phải lỗi lời chuốc oan.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.

Chasseloup-Laubat — SAIGON — Mình cho.

THỜI-SỰ CẨM-NANG 1929

Sách Thời-sự Cẩm-nang 1929, đã gần in xong. Nguyên vì số sách in ra tùy theo số người mua mà thôi chớ không có in dư nhiều, nên qui ngài nào có cần dùng mua xin viết thơ cho Bổn-hiệu dặn trước, khi sách in xong rồi thời Bổn-hiệu sẽ gởi xuống liền.

Giá một quản là..... 2$50
Thêm tiền gởi..... 0 35

Thơ và mandat gởi cho :
M. NGUYỄN VĂN CỦA
Imprimerie de l'Union
42, rue E. Renard — SAIGON

DẦU "CRESYL" THIỆT

CRESYL-JEYES

ĐỆ TỨ TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HỒI HỌC GIẢ — HẾT MÙI HÔI HẦM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN

THIỆT HỮU ÍCH

CÓ CHỨNG NHƠN NHIỀU BẰNG

TUYỆT DIỆU

Đã Lacto Merty là người xanh xao gầy mòn, vậy mà chỉ dùng thuốc Pilules Pink là lại có da thêm thịt. Chính bà ấy lại mới khoe cho tôi hay.

Bà Merty ở phố Bourguet tỉnh Cambon-sur-Garonne viết rằng :

« Tôi xin cảm tạ ngài về cái công hiệu lạ thường của thuốc Pilules Pink, chính thuốc ấy làm cho tôi được mạnh khỏe. Đã lâu nay tôi một ngày một xanh, công việc cũng mất hết ; nhờ có thuốc Pilules Pink nay tôi lại có sức như lúc bình thường. »

Nói cho thực, không có thuốc nào chữa chứng suy huyết, suy não được công-hiệu bằng thuốc Pilules Pink. Không những là thuốc ấy làm cho huyết sung túc và bổ cho bộ thần-kinh, lại còn bổ cho toàn thể, khiến cho mạnh dục cái sinh khí trong người lên. Vậy cho nên thuốc nầy trị được bịnh xanh xao, suy huyết, suy não (não nghĩa) thiếu lực, đau đa dày, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bịnh của trẻ con đang lớn, đàn bà đang tuổi và hết kinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

LỞ NGỨA SÂU CHÂN

Hắc lào, ngứa ngáy bỏng da

Và lâu cả các bịnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi

POMMADE FLORENTINE

Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu

phi-thường

Có hàng vạn người viết thơ minh tạ !!!...

G. ROCHER — Docteur-ès-sciences-médicales, 21, r. de Tournon PARIS !

Dẫn ở các hiệu thuốc ở toàn cõi.

SẮP MỞ

Cửa Bà

PACHOD Frères & Cie Lyon

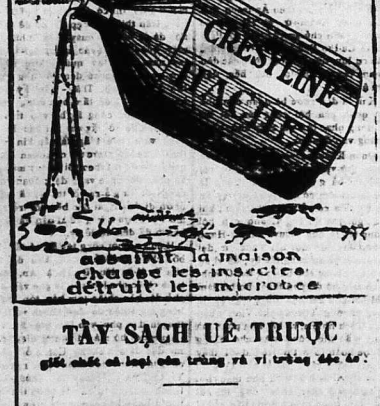

TẨY SẠCH UẾ TRƯỚC

giết chết cả loại côn trùng rất vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Chai nhỏ 0$60 — Chai lớn 0$60

DẦU HỘI MÔ-NEO

Lúc nầy hãy mua thứ dầu hôi hiệu Mô-Neo-Le-Pétrole-Asiatique của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thắp lên ánh đỏ rất tươi sáng, mà không có khói. Tuy giá bán tới mỗi ống trong toàn nước

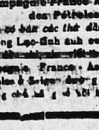

Trong Lục-châu các tiệm thấy một cái hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles.

Đều có bán các thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-tỉnh anh em muốn bỏ thì gởi thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường Chaigneau, số 6 thì có kẻ lại tận nơi lập đại lý cho.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :

Gạo trắng, trị Hue Lái-thiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *tinh 1$70 — ultra 0$70, số nhỏ 0$20*), thuốc rượu Thiêm-thời *rất thần hiệu*, dầu Cà-la Bột Long-xuyên, Savon Hào-vinh, bánh Quế-hồ, nước gừng sản-xuất.

Xin mời qui ông qui bà đến mua giúp, ấy được tại làng. Có người đưa đến nhà.

DEUT-N-ĐÀ-CHƯƠNG
66, Rue Legrand-de-la
Téléphone 691

Kính cùng qui vị đặng rõ : ĐẠI ÍCH tại con đường Thủy-binh số 323-325 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đẹp, đã nhẹ, xe rất chắc-chắn, nhẹ nhàng, như hiệu D. I. C. MALBROUCH AUTOMOTOR, TALBOT giá rẻ hơn các nơi.

Đèn SUCCÈS đã tiện treo xe đi ban rất tiện, càng không hiệu đèn nào bằng kịp.

Trẻ : Đã đồ phụ tùng xe-máy, vỏ đồ phụ tùng đèn Succès rất nhẹ mua xe-hơi, xe hơi vỏ nặm xe-hơi.

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, ai có nhiều lắm.

Bông gởi theo cách lãnh hóa giao ngân, (contre remboursement). Vị nào cần lòng chiếu cố, xin giở trước cho ở đồng.

Chủ-nhân kính cáo.

ĐẠI ÍCH, 323 325. — Rue des Marins — CHOLON

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

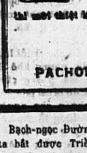

khắc vào lưỡi dao

thì mới chắt là dao tốt.

Đồng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie — Lyon

Feuilleton N° 209

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七俠五義

HỒI THỨ NĂM MƯƠI LĂM

Của em rể khéo ha 'l hàng-thân-cốc, Lấy bột bầu bóc chạy Bạch-ngọc-Đường.

(Tiếp theo).

Triển-Chiêu mỉm cười, rồi kéo mối dây trói Bạch-Phượng con dư lại đó ra, để viên-đá mà đặng lên chọi cô-gái mới nó không rớt vật gì được nữa, bèn bỏ đó, quay lại góc cây mà kiếm cái gói, chẳng dè cái gói ấy đã bị ai lấy mất đi rồi. Triển-Chiêu thất kinh, con đương sững sốt, bỗng thấy bóng người đi xớt ngang qua. Triển-Chiêu liệt đặt chạy theo, người ấy vùng quành rằng : « Anh chạy đi đâu mà hở hết dữ vậy ? »

Triển-Chiêu nghe tiếng nói thì biết là Từ-Khánh, bèn nói rằng : « Anh trưởng là ai, tế ra là Tam-đệ, em đến đây hay gì vậy ? »

Từ-Khánh nói : « Em thấy anh nom theo nó, nên em còn e ba món bửu ấy sợ thất, đi chẳng, nên phải theo mà giúp sức với anh ; ai ngờ là anh mắc lo đắp miếu cho Bạch-Phượng mà bỏ cái gói ấy lỗi thôi ; nếu chẳng có tôi lấy mà giữ cho anh đây thì không biết nó sẽ lọt vào tay người nào rồi đó. » Nói rồi vừng cười xòa.

Rồi đó hai người bèn lìa khỏi rừng trẻ, đắc nhau đi lần tới Ngũ-nghĩa-thôn ; nửa đêm ở ngoài mà đòm vào, thấy trước thính-đường, có bày một tiệc rượu, Bình-đại-viên-ngoại là Diêu-Lang ngồi trên, Liễu-Thanh ngồi bên phía tây, còn Bạch-ngọc-Đường thì ngồi tại chỗ vị, nơi lưng phía bên là có mang cây bửu kiếm của Triển-Chiêu.

Lúc bấy giờ, Bạch-ngọc-Đường lấy làm tự đắc, lại nói với hai người (*là Diêu-Lang và Liễu-Thanh*) rằng : « Tôi nói thiệt với thí anh, đã tôi làm cho cái người họ Triển đó phải phục lại tôi, đặng coi Bao-tướng-quân phân xử làm sao ; tôi quyết làm cho được mưu nguyện thì tôi mới được hả hơi cho, mà rồi chừng ấy đi tôi coi mấy anh cầu tôi họ mới làm sao mà đối đãi với Khai-phong-phủ cho biết. » Nói rồi lại cười xòa, coi ra mầu tự đắc lắm vậy.

Từ-Khánh ở ngoài đám lòng không được, liền hươi đao chạy vào thính-đường hét lớn lên rằng : « Họ Bạch kia, mi đừng có nói phách, hãy lãnh cây đao của ta đây nầy. »

Bạch-ngọc-Đường lúc đương nói nói cười cười lấy làm đắc chí, thình-lình bỗng thấy cây đao trước mặt, liền rút cây bửu kiếm ra mà đỡ, ai ngờ cây bửu kiếm đã mất là tự bao giờ rồi. Té ra Bình-diêu-Lang khi thấy Từ-Khánh bước vào thì đã lén rút cây bửu kiếm mà cầm sẵn trong tay rồi.

Còn Bạch-ngọc-Đường khi thấy cây bửu kiếm mất rồi, liền chụp một cái ghế đưa lên mà đỡ, làm cho cái mặt ghế bể nát. Từ-Khánh lại hươi đao mà chém nữa. Bạch-ngọc-Đường liền né qua một bên rồi nói rằng : « Họ Từ, người hãy dừng tay lại, để ta nói cho mà nghe. »

Từ-Khánh nói : « Mi cứ nói đi. »

Bạch-ngọc-Đường nói : « Người thấy ta bắt được Triển-Chiêu rồi, người bèn hiệp với hai anh em họ Đinh, dẫn đây binh mã cứu họ Triển ; nhưng, ta đã có nói trước với họ Triển rồi, bắt cầu là ngày nào, giờ nào, nếu ta lấy trộm lại được ba món bửu vật ấy, thì tên Triển phải theo ra mà về Khai-phong-phủ ; va lại hạn với ta, nội trong 3 ngày thì va sẽ lấy trộm lại được. Bởi người biết rõ, chắc sao va cũng không có thể nào mà lấy 3 món bửu vật ấy lại cho được, thì còn chi là thể-diện của va. Nay các người cây có đông người, nên ỷ muốn cứu họ Triển ra cho được mà thôi, chớ không cần chi là thể-diện. Ấy là các người không cần thể-diện, chớ còn họ Triển, không lẽ mà va cũng không cần chi thể-diện nữa sao ? Vậy rồi va làm sao mà hòi phục với phủ Khai-phong ? »

Từ-Khánh nghe rồi, vừa cười ngất lên rằng : « Họ Bạch, mi còn hăm chiêm-bao sao vậy ? » Nói rồi liền đưa lại kêu lớn lên rằng : « Triển-đại-ca, hãy đem ba món bửu vật về đây. »

(Mai tiếp).

École France-Indochinoise

de Dactylographie — Comptabilité pratique

14 Rue Legrand de la Liraye 14 (Dakao) Saigon

Muốn mau làm việt hãy đến trường học ba tháng. Professeurs cấp bằng cao đẳng kiểm xét cẩn thận.

Thư dạy thép xin gởi cho :

Messieurs PHẠM V. VINH, Directeur, TOUR, Sous-Directeur.

14 Rue Legrand de la Liraye, 14 SAIGON

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT,
42, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỢI

Các bà muốn trong gia-đình đặng yên ổn chăng ?

Muốn cho con cái đặng sởn sơ vui chơi mau đỏ da thắm thịt chăng ?

Muốn được các sự ấy thì không chi bằng các bà dùng :

Sữa bò hiệu « BERNA »

mà nuôi con thì mau thấy nó khôn lớn mạnh giỏi và thông minh đỉnh đạt.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp :

Hãng L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.

Hãng nghành ở : SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMDINH, BEN-THUY, THAIBINH, YUNNANFOU, TOURANE, HUE, QUINHON, NHA-TRANG, DONGHOI, THUXA.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47,
và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho đứng đến ắt hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng lạo để cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen đàm nhiều nổi xiếng, lạ huyết ho lao ho tổn con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nảy, phổi sanh lao nhiệt, tắt tiếng, lói tức, sốc hông hoặc lớn tuổi bình ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì đặng an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay lạ thường chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư ôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có cầu chứng nơi tòa kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lòng nầy có kẻ vì tham làm chi thuốc bậy bạ, ngoài làm hộp ve, toa, nhãn đồng bịnh của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng : Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc tròn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗng soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc uống phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống [illegible] muỗng café như chứng bịnh [illegible] thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ bữa sau trở nầy sự hiệu nghiệm của thuốc.

Đại ve lớn giá là . . . . . . 0$80
Tiểu ve nhỏ giá là 0 40

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54, *đường Pellerin.* — SAIGON

Dây-thép nói số 748 — Tên dây-thép : CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.
— Nhận lãnh tiền gởi vô sổ « TIẾT-KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Sổ nầy để cho người tiện-tặng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.
— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy.
— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo thơ thơ hay là bằng dây-thép.
— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.
— Cho vay có người chắc chắn đứng bảo lãnh và có đồ bảo-chứng hiện-tại đủ.
— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.
Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho quí đồng-bào biết rõ về công việc nhà Ngân-hàng hay là hãng buôn.

Qui ông :
HUỲNH-ĐINH KHIÊM, Phủ hàm, ở Gocông. *Danh-dự Hội-trưởng*,
TRẦN-TRINH-TRẠCH, Hội đồng Hội-nghị tư, ở Baclieu, *Chánh Hội-trưởng*,
NGUYỄN-VĂN-CỦA, Chủ nhà-in, *Phó Hội-trưởng*,
NGUYỄN-TẤN-VĂN, Nghiệp-chủ, ở Saigon, *Quản-lý Hạnh-sự*.

Phụ Nữ

Dân-tộc nào cũng có cái vấn đề phụ nữ. Người nước ta cũng có vấn đề phụ-nữ, mà vấn-đề ấy cũng có nhiều phần giống như vấn-đề phụ-nữ các dân-tộc khác.

Phận em ở đâu cũng như là hột mưa đào. Người đờn-bà con-gái theo lối ông cha từ mấy ngàn năm như thế rồi, cứ choai-choai từ mười-lăm tuổi trở đi, là thành ra một mối lo nghĩ cho cha mẹ. Ai rước đi cho? Biết vào tay ai? Cuộc trăm năm sau nầy nó ra làm sao? Bấy nhiêu câu hỏi cứ là thầm-vụng, uất ức, mẹ cũng nghĩ mà con cũng nghĩ, nghĩ mà chẳng nói ra. Vì ai có đoán trúng cái tâm-đen lo nghĩ như vậy, thì chưởi cha không bằng. Ai mà lỡ làm ra điều gì, nói ra câu gì, chạm đến cái tâm-đen ấy, thôi thì không con thiếu cách gì, câu gì để mà rủa ra cho thiên-hạ biết rằng mẹ con ta có cần gì, có vội gì đâu. Nầy người ấy đã dòm, nầy nhà kia đã đánh tiếng, mà ta quyết rằng không gả, chớ có ế muộn gì? Nói vậy thì nói, chớ mà người ta có thật cưới, thật hỏi, thì anh chàng có dốt đã cho là hiền lành, có hay ăn hay chơi đã cho là tài-trai lịch-lãm; có chức phận rồi thì bảo thế là yên, chưa có chức phận thì bảo rằng con nhà làm ăn rồi theo nghề cha mẹ, chẳng ông tham ông đốc thì đừng, thế nào cũng là được cả. Thì ra cha mẹ chỉ cốt đẩy đi cho xong, mà phận gái thì đành cứ là hột mưa đào trông ở cái may rủi không có quyền kén cá chọn canh. Cô nào gả lấy chồng sớm, thì cha mẹ cho là một cái vẻ vang, mà mình cũng tự cho là vẻ-vang, cho nên không mấy khi cả gan dám làm ra một khe.

Sở dĩ con gái mà vội lấy chồng vội, tất phải bởi họa là bởi hai lẽ. Một là bởi cứ tập tục xã-hội xưa nay, danh dự của một gia-tộc là ở cái nết chính chuyên của người con gái, lỡ ra một chút, đeo nhuốc cho cả cha mẹ anh em, cho nên việc chăn nuôi con gái ai nấy coi là một việc rất khó, mà rất nguy hiểm, hễ thấy lớn lên ai hỏi phải liệu mà tống đi cho mau; những nhà thân thế và những nhà giàu có thường phải gây lấy rể, mua lấy rể, săn lấy rể, thả lưới mà chụp rể; nhiều nhà thật lo dụng công để mà kiếm rể, có khi trong một nhà một họ tranh giành nhau một anh rể, đến nỗi nên mối thù hằn. Lẽ thứ hai, là vì con gái cỏ lại vẫn chịu một cái giáo-dục riêng thành ra một cái quan-niệm đối với đời rất là quái lạ; một là đem mình làm cái của báu cho đờn-ông chơi; hai là đem mình làm một thứ nô bộc cho đờn-ông sai bảo và dùng làm cái máy để con mà nối dõi; ba là lấy chồng làm một nơi gởi thân cầu lấy no ấm, mà yên phận phụ-nữ một đời.

Cái chức phận người đờn-bà đã hiểu ra một cách lạ-lùng như thế, thì cha mẹ chỉ muốn sanh con trai mà không ai muốn sanh con gái. Thật là ít khi thấy cha mẹ quí báu con gái, trừ ra những nhà giàu có, sẵn tiền cấp bạc bù mà mua lấy rể, mà bắt được rể phải gửi vợ gửi con; hoặc những nhà thân thế, có thể cho rể được nhờ vả, hoặc được nương dựa vào mình mà bay nhảy.

Xét ra cái kiếp con gái như thế thật là uất-ức; mà dẫu nhà nghèo phải cậy ở cái tình-cờ may-rủi, hay là nhà giàu mua được cho mình; dẫu mình nhờ có tài-sắc mà làm món đồ chơi cho kẻ nam-nhi cân phỉ chí, hay là mình mộc-mạc nâu-sồng chỉ cậy ở mấy nết làm bồi cho giỏi mà quyến rũ được anh chàng, cũng là uất-ức. Chuyện tri-âm, tri kỷ, đành là để cho tụ ca nhi kỉ-nữ, cho gái ăn chơi mà thôi. Bao nhiêu những lời luân lý thiển-cận của thế-nhân đều là dạy chị em ta, khuyên bảo chị-em ta có một chữ đành.

Ờ mà, không có cách nào hơn, thì đành là phải.

Nhưng cứ theo ý tôi, có thể gây được cho phụ-nữ một thứ giáo-dục không phải đành; một thứ giáo-dục có công-lý, không để cho phụ-nữ phải chịu làm hột mưa đào mãi-mãi. Nhưng mà cái ngu-xuẩn của thế-nhân xem ra nó nặng-nề chình chịch, lay được chuyển nó đi, phải tính hàng thế-kỷ chớ một đời người không đủ. Mà muốn gây nên được một cái lý thuyết giải-phóng cho phụ nữ, cần phải có ít người phụ-nữ hiểu cho. Tôi mong sự ấy ở báo Phụ-nữ Tân-văn.

T. B.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ *không thứ nào* bì kịp, *chế riêng cho mấy người nào* ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc, *hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.*

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

CÁI PHẦN PHƯỚC ĐỨC

CỦA CHƯ TÔN

Đã biết nhiều người đương trẻ tuổi xanh lại than vãn rằng vì yếu đuối mà chẳng đặng hưởng sự sung sướng trong đời. Trước hết sự đau đớn hiện đến kế sự đau đớn trong lòng : bởi vì họ tuổi trẻ mà họ đã thấy tướng mạo mình đã già, đã bỏ quá xuân xanh rồi !

Những người bị đau đớn trong việc tu-ố chỉ tâm như thế thì chẳng nên ngã lòng rằng chỉ

CÓ MỘT SỰ GIẢN HỒI SỨC LỰC XƯA CHO ĐƯỢC BỀN BỈ

Nghĩa lo săn sóc lấy mình mà thôi rồi sẽ được trở lại thành người sức lực mạnh bạo, được tráng kiện ấy là điều cần kíp đặng mà hưởng sự đời. Hãy khởi sự uống hôm nay thứ thuốc cao thượng tánh hiền lương và rất thần hiệu là

FLOGALINE

Bổ gân cốt. Làm ra có viên với những chất cần loại thảo mộc và thiện của thú vật [illegible] chỉ yếu đuối trở lại mạnh như thường.

Có trữ bán tại : PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE trước nhà hát tây Saigon.

Giờ lâm hâu kề. Bể lặng nắng chang-chang ;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bườm lướt ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Đường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích !

Hãy đến hỏi mua máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi nhà làm Đại lý

PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây — SAIGON.

Xin [illegible] đem để các kiểu ra cho [illegible] chọn lựa.

Làm mồi cho bệnh

Người mà dạ dầy đã hư và tiêu-hóa không được tốt thì thực là cái mồi cho bệnh hoạn. Vì làm sao ? Vì rằng ăn không đủ và vị ăn vào không tiêu, cho nên kém huyết, hao người rồi sau sinh ra bệnh suy não, nhược người, thực là một điều nên sợ. May thay lại có thuốc Pilules Pink để cứu vớt những người ấy. Thuốc nầy làm khỏi đau bụng, làm cho tiêu hóa đều hòa và người ốm lại ăn biết ngon. Pilules Pink lại còn bù trì cho huyết được tốt và bổ cả cho não nữa.

Ông Pierre Bousalgues, ở Barri về tỉnh Miers có viết giấy rằng :

« Thực là nhờ Pilules Pink mà tôi lại được mạnh mẽ như thường. Nay tôi không đau dạ dầy và không đánh trống ngực như trước nữa. Hiện bây giờ tôi thấy trong mình khoan khoái và làm ăn chăm chỉ không nản như trước nữa. »

Thuốc Pilules Pink thực là một món thuốc thần hiệu, chữa các bệnh do suy huyết và do suy não mà ra thì thực không gì bằng.

Bán ở các hiệu thuốc.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hằng hồi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE,
Ở ngang nhà hát tây Saigon.